

Midnattsropet

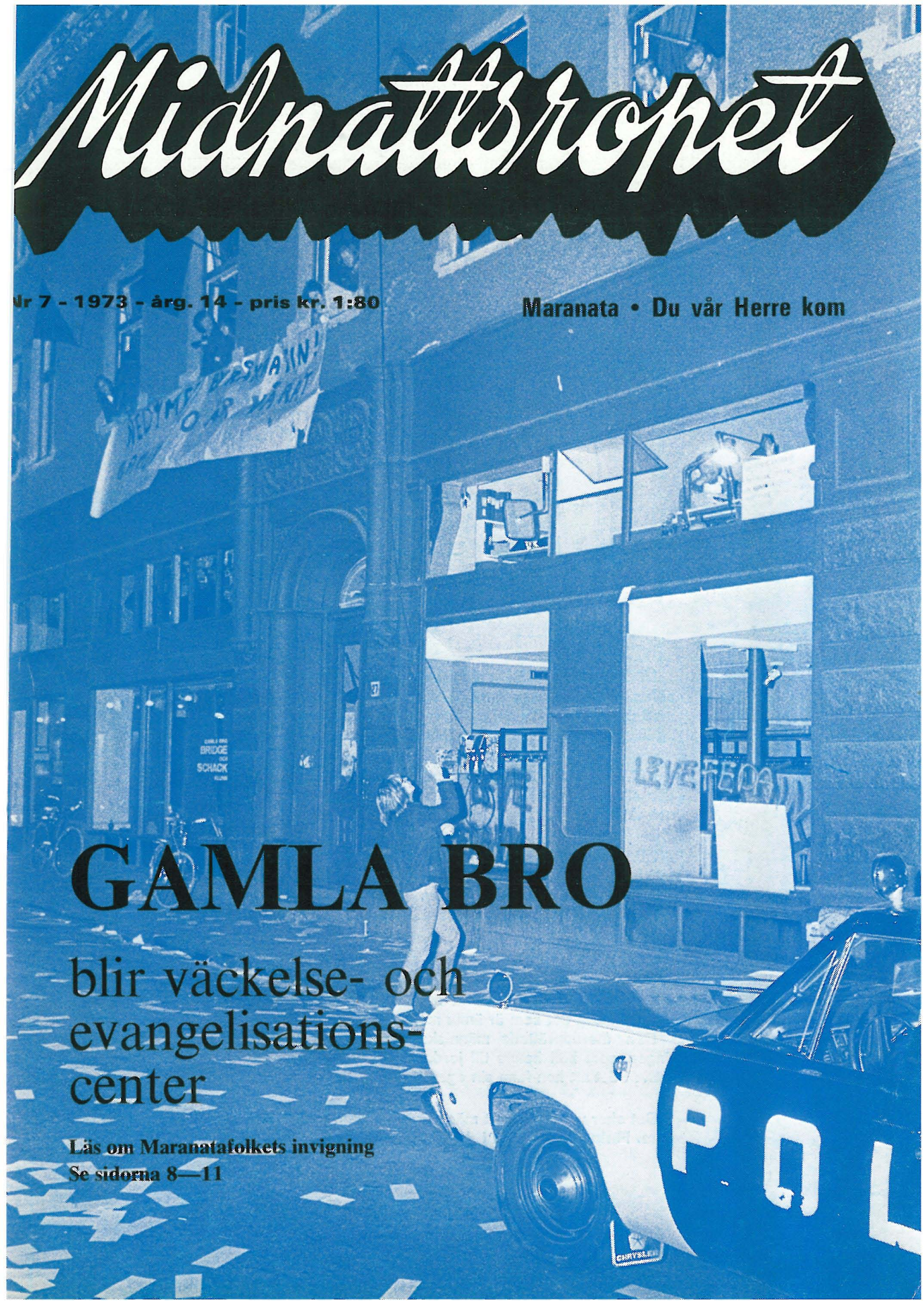
Nr 7 - 1973 - årg. 14 - pris kr. 1:80

Maranata • Du vår Herre kom

GAMLA BRO

blir väckelse- och
evangelisations-
center

Läs om Maranatafolkets invigning
Se sidorna 8—11

under den eviga solen

LYCKOBYGGAREN människan: född under den eviga solen. Född fri, men med helvetet under fotsulorna. Född med driften att söka sitt eget ursprung. Född med en obändlig längtan inom sig: att hitta tillvarons jag.

HELVETESTRAMPAREN människan. Jordens träl. Slav under sitt eget samhälle. Slav under medmänniskorna. Slav, och därför: slavdrivare.

HIMLASKADAREN människan. Tänkaren. Sträcker ut intellektets tentakler mot universums väggar. Famlar efter friheten: famlar efter de fasta klipporna. Har satt oroshjärtat i en rymdkapsel med tankens desperation som drivmedel.

DEN ÅTERUPPRÄTTADE människan. Stormade rakt ut i det okända: och hamnade hos Gud. Hon fick lära sig: man måste offra något, för att få något. Och: man måste offra allt, för att få det som är ännu mer.

Den återupprättade människan fick kraft att lösa kättingen, som höll henne till jorden. Hon blev herre över sig själv: i det att hon fann sin egen litenhet.

Det sker varje dag: att människor återupprättas. Levandegörs. Förlorar sig själva i det som är mycket mer värt: Gud.

aktuell kommentar

Skolan och framtiden

■ Hemmet och skolan är just nu föremål för de häftigaste attacker från alla håll och kanter. Den centrala betydelsen hemmet och skolan har för människornas framtida livssituation är oomtvistelig. Vad striden gäller står väl inte helt klart för alla men är kanske just därför så mycket allvarigare.

I debattantologien *Fostran upa?* utgiven på Samhällsgemenskaps förlag har man tagit upp en speciell sida av saken. Det gäller frågan om föräldrarnas naturliga rätt att uppfostra barnen efter egen övertygelse, en rätt som av olika skäl ser ut att bli alltmer kring-skuren.

Vi tycker oss ana att en global uppgörelse är på väg, skriver man i boken. Föräldrar som vill hävda sin rätt att välja undervisning för sina barn och som vill välja annan skola än den allmänna har föga att hämta hos dagens politiker.

I och med den svenska skolreformen och dess objektiva livs-
åskådningsundervisning har frågan
har kommit att ställas på sin spets.
Myndigheterna har nämligen själv-
ständigt slagit fast, att undervis-
ningen helt enkelt passar alla, vil-
ket därmed skulle innebära, att
befrielse omöjliga kan medges.
Med tanke på ytterligare utvidg-
ning av skolplikten till förskole-
åldern ställer sig saken i ett ännu
mer prekärt läge.

Befrielse från undervisning som
står i strid med föräldrarnas över-
tygelse har annars stöd i interna-
tionella sammanhang. Sverige går
här en egen väg genom att igno-
rera Europakonventionen och för-
klara undervisningen objektiv
och således låta det bli möjligt
att göra ämnet obligatoriskt. En
försvinnande liten minoritet har

dock fått en möjlighet till befrielse
nämligen mosaiska trosbekännare
och romerska katoliker, kanske
just av fruktan för den internatio-
nella gemenskapen som de tillhör,
tror inläggets författare.

Skolan skall, stadgas det, väcka
de ungas intresse för de stora och
gemensamma grundfrågor, som
gäller livsåskådning och samhälls-
uppfattning. Frågan är bara hur?
och till vad? Uppfostran kan ald-
rig vara neutral. I en del fall är
objektiviteten endast en etikett
som avser att dölja den verkliga
innebörden av ett klart antikrist-
ligt skolprogram.

Varje barn har rättighet att dra
nytta av den äldre generationens
erfarenhet och visdom. Det finns
inget bevis för att urskillningsför-
mågan blir utvecklad genom att
låta eleverna själva välja i djung-
eln av normer och värden. Detta
leder tvärtom till osäkerhet och
förvirring.

Situationen när det gäller be-
frielse har även en motsvarighet
när det gäller möjligheterna att
välja skola. Visserligen stadgas det,
att skolplikten även får fullgöras
i enskild skola eller i hemmet,
men denna möjlighet har redan i
praktiken förlorat sitt innehåll, ef-
tersom inga enskilda skolor kan
erhålla de allmänna bidrag, som är
nödvändiga för att de skall kunna
drivas i någon nämnvärd omfatt-
ning.

Fria skolor har annars genom
historien betraktats som ett skydd
mot utvecklandet av totalitära
system och som en demokratisk
lösning av pluralismen i det mo-
derna samhället. Tanken bakom
den allmänna likformiga enhets-
skolan är dock pedagogisk och po-

forts. sid. 18

Midnattsropet

ORGAN FÖR RADIKAL VÄCKEL-
SEKRISTEN FRONT.

Utkommer med ett 20-sidigt num-
mer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson,
Gustaf Jilker, Stina Fridolfsson,
Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår
40:—, Halvår 21:—, Kvartal 11:—.
Lösnummer 1:80. Till Finland, Nor-
ge, och Danmark är priset det
samma som i Sverige.

Tidningens adress: Midnattsropet,
Box: 1236, 161 12 BROMMA 12.
Postgiro 57 16 20. Tel. (växel) 08/
80 29 35. Efter växelns stängning
80 29 39.

Tidningen tillämpar "rullande
abonnemang". D.v.s. pren. gäl-
ler tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring
måste göras senast tre veckor in-
nan den skall träda i kraft och kan
ske genom skriftligt meddelande
till tidningens exp. eller på pos-
tens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet
emot bidrag; vittnesbörd, rappor-
ter om Guds verk etc.

Johannelunds församlingshem
Missionsvägen 24
161 35 BROMMA

Servering och logi
Öppet: 11.00—22.30

Ring: 08/80 29 35
Maranataförsamlingen,
Stockholm
Pg 44 10 05-6

Ett ord på vägen...
Tel. 08/26 88 60
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Egnellska
Boktryckeriet, Stockholm 1973

Arne Imsen:

Kristet ansvar

Att det andliga klimatet i Sverige är oroväckande står numera klart. Och det är oroväckande i så hög grad att vi måste åtgärda det.

I det läget träder besserwissermänniskorna fram och säger: låt oss inte längre vara avskilda från världen, utan låt oss, med kristna synpunkter göra vad vi kan för att slå nya broar. Med vår kraft och våra synpunkter kommer samhällets ruttenhet att förminskas och kristna tankar får möjlighet att sätta sin prägel på staten.

Så lyder dagens kristet-politiska evangelium. Man tycks inte se någon konfrontation mellan Lamets kristendom och politiken. Man har en vision om att det finns olika vägar att frambära evangeliet på och att de politiskt aktiva kristna har hittat en framkomlig väg.

Det är ingen evangelisk skatt man funnit när man talar om ett politiskt engagemang. Hela evangeliets idéstruktur motsäger ett dylikt engagemang. Att dra politiska växlar på kristendomen är en negation. Det är att dra ned gudomliga fakta till ett lägre plan, än de rätteligen hör hemma.

Det är kanske svårt att säga en bestämd dag, när kristna ledare började tala om ett kristet politiskt engagemang. Desto lättare är det att konstatera, hur dogmen om kristen politik till dags dato blivit en kär vän för ledande kristna och kristna redaktörer.

Det vittnar om den typiska vågrörelsen: att en dogm snabbt sprids bland näraliggande fraktioner. Och till yttermera visso: att det inte är någon allmän nyforskning som leder fram till dylika dogmer, utan att det rör sig om ömsesidig påverkan.

Nu är kristna politiker ingenting nytt i det här landet. De har länge varit verksamma både i riksdagen och kommunerna. Under en och samma tid har en andlig utarmning av oerhörda proportioner ägt rum.

Vad som nu skett är att det kristet-politiska intresset fått en ännu konkretare utformning i ett politiskt parti. Det finns ingen biblisk anledning och ej heller någon historisk, att fästa några förhoppningar till denna nya konkretion.

Däremot kan man tänka sig att kristna krafter användes på ett slagfält, där aldrig några bibliska segrar någonsin är vunna. Under samma tid förblir det slagfält, där Jesus väntar för att dirigera sina evangelister och förkunnare, anmärkningsvärt öde.

Det är av yttersta vikt att ha klart för sig att Jesus inte kämpar på den politiska barrikaden.

Jesus vill ha bönekristna och andekristna. Några andra kristna är Han inte intresserad av.

Han verkar i Guds församlingar på jorden i de lokala församlingarna. De är Guds fästen på jorden, där den andliga elden stiger mot skyn: Gud tronar på Israels lovsånger. De lovsångerna kan få Honom att förlåta mycket av yttervärldens dårskap.

På den politiska vägen rycker inga kristna upp det här landet ur dess andliga utarmning. Men Guds församlingar kan göra det: genom bön och förbön och genom att alltmer fyllas av Ande. Hundra andefyllda och osjälviska kristna skapar genast ett nytt läge. Vad skulle inte tusen kunna uträtta. Det är så vi måste räkna. Inte i politiska proportioner.

Världen har alltid varit andligt utarmad. Men Guds församlingar har inte alltid varit det. Det drar kalla vindar bland svensk kristenhet idag. Vindskydden är murkna. Muren vacklar. Men det är inte ett problem som man löser genom att bygga politiska plattformar och skaka fram politiska skjutjärnssoldater.

En fallen, ljum svensk kristenhet, får därför finna sig i att ta ansvaret för de senare årens allt snabbare sekulariseringsprocess. Istället för att ty sig till och hämta kraft vid de andliga klipporna, har man skjutit ut skeppen för att ta sig en nyfiken titt på världens hamnar. Men havet har ett bråddjup och kom ihåg; havets vän är stormen.

Men ära vare Gud, vi ser hur Jesus åter och åter går utanför institutionerna, och söker upp människor som ännu inte hunnit avancera till institutionsplanet och blivit inventarier i Guds rike, utan är öppna, famlande och svaga i egen kraft.

Våga tro

”... man kan vara full av intellektuella tvivel men ändå tro och bli frälst...”

Ju mer jag fått erfara av frälsningens verkningar både i mitt och i andras liv och ju mer jag fått komma till insikt i bibelns sanningar, desto mer förundrad har jag blivit över att bibeln i allt är så tillförlitlig och sann. Jag förstår nu att människan av sig själv egentligen och i grund och botten faktiskt inte vet så mycket.

Jag frågar mig således inte längre vad som sker exempelvis, när en människa plötsligt blir fullständigt överbevisad om sitt naturliga men länge undertryckta behov efter Gud eller när någon blir helad.

Det väsentliga är inte att försöka förstå *vad* som sker utan söka förstå *att* det sker. Man kommer annars bara in i ett meningslöst psykologiserande, som gagnar till intet. När hela vår tillvaro är ett enda stort under, varför skall man då söka förklara vad tro, tungotal och helbrägdagörelse är med kvasivetenskapliga, obestämda och ogripbara termer, som ändå ingen närmare kan precisera?

Den som inte tror vill naturligtvis ha en förklaring, men ingenting säger att hans förklaring är den rätta. Jag vet inte vad tro, tungotal och helbrägdagörelse är för något, och ingen människa vet det. Jag vet bara att det sker, då bibelns ord tas på allvar och behovets barn vänder sig i bön till Gud.

Allt beror på tro. *”Sade jag dig*

icke, att om du trodde skulle du få se...” uttryckte sig Jesus. Intellektuella svårigheter är ingen ursäkt för att inte tro. Tron ligger på ett helt annat plan. Man kan vara full av intellektuella tvivel men ändå tro och bli frälst. Att man tror betyder inte att man kopplar bort förnuftet.

Man menar ofta att det enda som är förnuftigt är det som kan göras till föremål för en vetenskaplig undersökning och där man kan erhålla vetenskapliga fakta. Man behöver dock inte vetenskapliga fakta för att få för förnuftet fullt tillfredsställande svar. Jag vågar säga, att när man lämnar sig åt Jesus, kommer också alla intellektuella svårigheter att genast få sin förklaring. Det sker när man fått pröva kraften i frälsningen och bibelns ord blivit levande för en.

Jag vet att Gud är en god Gud, som bara ger goda gåvor. Gud vill att vi skall känna mening och glädje i livet och kunna tro, fria från alla nedbrytande krafter, och han vill ge oss det, bara vi vill vända oss till honom och söka hans frälsning. *”I skolen söka mig, och I skolen och finna mig, om I frågen efter mig av allt edert hjärta.”* (Jer. 29:13)

Vi bör därför inte frukta för att pröva frälsningen. Vi bör heller inte tro att vi kommer att misslyckas, därför att Guds ord står fast, och ingen kommer att misslyckas, om

han bara förtröstar på Herren och inte fruktar. Det är just fruktan som är det stora hindret för oss att bli frälsta; det är fruktan för vad omgivningen skall säga, fruktan för att förlora kamrater, vänner, glädjeämnen och annat, fruktan för att bli bedragna, fruktan för förföljelse, fruktan för att det kanske, när allt kommer omkring ändå inte är riktigt. Jesus säger; *”Frukta icke, utan tro!”* Våga tro på vad Jesus lovar i sitt eget ord!

Vi skall komma ihåg, att vi vänder oss inte till en människa utan till Gud, och Gud är mäktigare än någon människa kan ana eller tänka. Gud kan inte svika sitt ord, därför att han är inte någon lögnare. Gud kan dock inte ge oss vad vi behöver, om vi bara ger honom våra sympatier — han vill ha hela vårt liv.

Därför är det så: *”Den ogudaktige övergive sin väg och den orättfärdige sina tankar och vände om till Herren, så skall han förbarma sig över honom, och till sin Gud, ty han skall beskära mycken förlåtelse.”*

Se, mina tankar äro icke edra tankar, och edra vägar äro icke mina vägar, säger HERREN.

Nej, så mycket som himmelen är högre än jorden, så mycket äro ock mina vägar högre än edra vägar och mina tankar högre än edra tankar.” (Jes. 55:7—9)

Sign. ”GJ”

Hörns

"Och de sade till honom: Johannes lärjungar fasta ofta och hålla böner, sammalunda och fariséernas, men dina lärjungar äta och dricka.

Jesus svarade dem: icke kunnen I väl ålägga bröllopsgästerna att fasta, medan brudgummen ännu är hos dem?

Men en annan tid skall komma, och då, på den tiden, skola de fasta."

Här, i Luk 5:33—35, talar Jesus om tre olika grupper. Tre slag av lärjungar. Fariséernas lärjungar är en grupp. En annan grupp är Johannes lärjungar. Den tredje gruppen är Jesu lärjungar.

Verkade dessa tre grupper under olika tider? Nej, de verkade parallellt. Samtidigt.

Varför gick inte Jesus till fariséernas lärjungar och etablerade samarbete med dem, som hade den judiska teologin klar? Fariséernas lärjungar hade ju en idealbakgrund. De var den tidens maktthavare, medicinskt, socialt och religiöst. Vilken grupp Jesus kunde ha samlat kring sig, om han hade förstått att välja bland de rätta människorna! Men det förstod han inte. Han gick istället till publikaner och syndare, och det var väl en illa vald miljö, för en som skulle vara religiös ledare och lärare. Han säger till och med: *"Det är icke de friska som behöva läkare, utan de sjuka. Jag har icke kommit för att kalla rättfärdiga, utan syndare, till bättring."* Var då fariséerna för bra, för att bli Jesu lärjungar? Eller?

Hur hittar då Jesus sina lärjungar? Jo, han går ned till Galiléiska sjön och vandrar nästan på måfå utmed stranden och där får han se några fiskare och då säger han: *"Följ mig!"* En människa som handlar så, kan inte räkna med att få någon goodwill hos den religiösa aristokratin. Fiskare!

Varför gick inte Jesus till fariséernas lärjungar och etablerade samarbete med dem, som hade den judiska teologin klar? Fariséernas lärjungar hade ju en idealbakgrund. De var den tidens maktthavare, medicinskt, socialt och religiöst. Vilken grupp Jesus kunde ha samlat kring sig, om han hade förstått att välja bland de rätta människorna!

Men hur hittar han sina lärjungar? Jo, han går ned till Galiléiska sjöns stränder och vandrar nästan på måfå utmed stranden och där får han se några fiskare och då säger han: "Följ mig!"

Senare är det inte nog med att han ställer sig helt passiv till fariséernas grupp, han utmanar dem till och med i ohyggliga provokationer och säger inför allt folk: I hycklare, I skrymtare! Skökor och publikaner skall förr än I gå in i Guds rike.

Men det är inte så att Jesus hatar fariséernas grupp. Men vad hade hänt om han hade fått alla dem på sin sida? Då hade han inte kunnat bli syndares frälsare. Det ligger i sakens natur att det är en omöjlighet. I det ögonblick Jesus hade hämtat sina lärjungar ur fariséernas grupp, hade han blivit den som kom och bekräftade och konfirmerade piedistal- och hörntofsreligionen. Han vände sig inte mot människorna i den här gruppen, men han vände sig mot det system som de satt fast i och den ande de representerade. Det är

tenen

Predikan av Arne Imsen I

helt uppenbart att fariséernas grupp är en lägel. Och att de representerar en mantel som har blivit för gammal.

I Luk 5:36—39 läser vi: *"Han framställde ock för dem denna liknelse: Ingen river av en lapp från en ny mantel och sätter den på en gammal mantel, om någon så gjorde, skulle han icke allenast riva sönder den nya manteln, utan därtill komme att lappen från den nya manteln inte skulle passa till den gamla.*

Ej heller slår någon nytt vin i gamla skinnläglar, om någon så gjorde, skulle det nya vinet spränga sönder läglarna, och vinet skulle spillas ut, jämte det att läglarna fördärvades.

Nej, nytt vin bör man slå i nya läglar. Och ingen som har druckit gammalt vin vill sedan gärna hava nytt, ty han tycker att det gamla är bättre."

Det står att lappen från den nya manteln, inte passar på den gamla. Det var det Jesus klagade över fariséerna, över byggnadsmännen som hade sitt teologiska byggnadsverk färdigt. Det finns ingen plats för Jesus i den byggnaden. Han blev en sten utanför det färdiga, men han blev en grundsten. En hörnsten. Och han skall också bli slutstenen. Den stenen blev oss dyrbar. Vi snubblade på stenen och föll på klippan och då blev vi frälsta.

Men det gjorde inte fariséerna. De slog vakt om sitt hus, förblev där och gick inte utanför. Det fanns inte någon plats för en ny sten. De menade sig i alla avseenden vara rätt och när Jesus kom fanns det inte någon plats.

Nu är det så att det här går igen i alla tider. De här grupperna har förflyttat sig in i vår tid, och är lika envisa nu som då. Men människor ser inte det här, och blir därför bedragna.

De tror att bara man ordnar medlemskort, får flyttbetyget inlämnat till församlingsexpeditionen, och klubbas in som ett nummer i en matrikel, så är allt klart, och man har gemenskap med församlingen. Det är ett bedrägeri. Man kan sjunga ur samma sångbok, offra i samma offerbox, sitta i samma kyrka och ge åt samma mission, och ändå vara fullständigt splittade på grund av lång och varaktig söndring.

Det är inte en materiell, fysisk intresseorganisation som vi är inlemmade i, utan det är fråga om en andegemenskap.

Det fanns inga möjligheter att nå fariséernas grupp för där var huset redan färdigt. Lika litet som Jesus försökte tvinga på den gamla manteln en ny lapp, lika lite försökte han riva sönder den. Detta är synnerligen allvarligt. *I det ögonblick vi inte är föremål för Jesu intresse, har vi blivit prisgivna. Och då får vi framhärda tills vi når förhärdelsens slutstation: den absoluta förstockelsen.*

Fariséismen hade en gång varit salt i judendomen. Men de hade förblindats. De visste inte längre vad tiden krävde. *De kände inte sin tid.*

Vi har en annan uppenbarelse. En ny uppenbarelse. Vi måste ge akt på att vi inte bekämpar den, så som fariséerna bekämpade sin tids uppenbarelse. Tro inte att det inte är någon risk. För det händer idag. Människor idag anammar den fariséiska surdegen, och bekämpar uppenbarelsen. Det är allvarligt att utestänga Jesus på det sättet. Det gäller för oss att vara vakna. Jesus är här för att göra stora ting. *Vi måste se till att vi inte låser in oss i fariséernas elfenbenspalatser och väntar på en palatsrevolution. Den kommer inte.*

Forts. nästa nr.

Maranata öppnar räddningsstation i City:

Det finns en pånyttfödande kraft!

Guds folk sjunger Lammets lov i den forna Poplokalen i Gamla Bro

□ Vad var Gamla Bro i sin gamla skepnad?

Jo, ett allaktivitetshus där Stockholms stad försökte ge ungdomen ett alternativ till trottoartillvaron och grändsläntrarfilosofin. Till en början mycket av en vårdinrättning blev det så småningom helt dominerat av knarkmissbrukare och utvecklades till ett knarknäste. Vid den tidpunkten hade Gamla Bro förlorat sin uppgift och det återstod endast en förnuftig lösning: att stänga Gamla Bro.

* * *

Gamla Bro var en samlingsplats för samhällets spilor; ungdomar

Text:
Björn Blåhammar

som inte hade kraft att leva ett ordinarie samhällsliv och som var alltför desillusionerade för att kunna hitta ett engagemang att klamra sig fast vid. Det var sådana ungdomar vars sinnen inte orkade hårbärga någon filosofi, utan vars filosofiska försök studsade mot samhällets välfärdskostym, studsade mot Medelsvenssons prylprakt, studsade mot en förtärande andlig nöd, studsade mot ett sinnrikt universum spanande stjärnor, ekade i gamla stans gränder. De var sådana ungdomar som vaknade med frågan Varför? på sina läppar, som bar en bitter fråga Varför? med sig i en oförstående stad, som somnade med frågan Varför? på sina läppar. De var alla gestalter som hette Varför? och de bar sin börda som levande frågetecken på gatorna. De var som folk är mest, som människor är, de frågade. Men de gick längre än de flesta, de

bromsade upp, och ropade ut sin andliga nöd, och gick ut från samhället, istället för att gå in i det. I knarket hade de funnit ett sätt att uppehålla ett slags tillvaro. Vem kunde frakta dem tillbaka till samhället?

* * *

De förde en tillvaro vars medepunkt var Gamla Bro. Då kommer stängningsshotet nerramlade inför dem. De finner en form av protest: ockupation. De ockuperar sitt eget hem, som var det enda hem de hade, men också den plats där destruktionsen av mänskliga värden var värre än någon annanstans. Gamla Bro blev inte väl behandlat under den ockupation, men alla visste ju att det inte ängre var fråga om hem eller hem. Utan något mer: jakten på en förvandande
forts. sid. 17

Gamla Bro under ockupationen.

Ett socialt experiment

I september 1969 öppnades Gamla Bro. Barnavårdsnämnden i samarbete med olika aktivitetsgrupper ville skapa en samlingspunkt för kringdrivande ungdom i Stockholms city. Fastigheten på Gamla Brogatan 27 med sina 54 rum ansågs mycket lämplig som allaktivitetshus och hela projektet såg lovande ut i starten med teatergrupper, konst- och studiecirklar m m m m. Men det blev ingen allaktivitet. Allmänheten uteblev Gamla Bro förslummades blixtnabbt och blev ett hus för de utslagna alkohol- och narkotikaskadade och svårt missanpassade i city. Kritiken växte i samma takt. Även inom huset och vid ett stormöte avsattes personalen som vid den tidpunkten förlorat greppet om Gamla Bro. Påtryckargrupper ropade på demokrati man ville bli kvitt all byråkratisk styrning och det slutade med att hela huset ockuperades hösten 1970.

En nyhetskommuniké från den aktuella tiden löd: — De 200—300 ockupanterna hade i morse endast 80 kilo råris att leva av...

Oroliga föräldrar som sökte sina tonåringar vägrades tillträde och när polisen till sist stormade lokalerna måste flera av ungdomarna bäras ut nerdrogade och totalt utmattade. Enligt uppgift hade någon blandat LSD i saftbålen under det våldsamma avskedspartyt. Gamla Bro — det sociala experimentet och centrum för uppsökande och socialkurativ verksamhet — spikades igen medan pressen med vissa undantag, övervämmade med indignerade vad-var-det-vi-sa-reportage.

Tillsammans med Gamla Bro stängdes på kort tid en rad klubbar som varit enda tillhåll för ungdomen i city och Barnavårdsnämnden har nu lämnat alla planer på allaktivitet typ Gamla Bro i innerstaden.

Gamla Bro blev ett härbärge för de utslagna kringdrivande ungdomarna i City.

Peder Blom är med i uppröjningsarbetet.

P. O. Hansson i radiointervju

Radions nyhetsredaktion intervjuade fastighetsborgarrådet Per Olov Hansson med anledning av att Maranataförsamlingen i Stockholm fått överta Gamla Bro. Det lät bland annat så här:

Stora samlingsställen för ungdomar, i kommunal regi, tycks inte gå så bra, fastighetsborgarrådet P O Hansson?

Nej, det ser ut så. Vi har ju inte några goda erfarenheter av barnavårdsnämndens verksamhet på Gamla Bro. Och inte heller gick Alltinget så som man hade tänkt sig.

Det blir inga stora allaktivitetshus i Stockholm för ungdomar?

Nej, allaktivitetsfebern gick mycket snabbt över. Och många av dem som var mycket intresserade av att göra en insats förlorade snabbt intresset för de såg ju snart att det fordrades ett tålmodigt och ihärdigt arbete. Och stora personliga uppoffringar om det skulle bli något resultat.

Tror ni att Maranata har det tålamodet?

Ja, det tror jag. Jag tror att dom har större förutsättningar än de flesta andra för att klara det här.

Det har kommit en ny Herre i huset.

— Genom Guds oändliga nåd är vi här för att utföra ett missionsuppdrag, sade Arne Imsen när Gamla Bro invigdes som väckelse- och evangelisationscenter under påskhelgen. — Nu är vi mitt inne i träsket, i lejonets kula, och dit kommer man inte hur som helst, fortsatte Imsen för att undanröja varje svärmisk tendens, skall vi lyckas måste vi gå fram på knä — bön under arbete, arbete under bön.

Första mötet hölls i en märklig helgedom kallad Poplokalen som utsmyckats under ockupationen från golv till tak och där många gudar i drogkulten dyrkats. Men nu skallade lovsånger till Lammets ära mellan väggarna och eftersom Guds rike är där Kristus hyllas som konung har det kommit en ny Herre i huset.

Lokalen var fylld till bristningsgränsen av maranatavänner och vittnen från hela landet som kommit för att vara med oss i denna i sanning historiska påskkonferens. Även många utomstående hade hittat dit och med i sången stämde också några av gatans flöjtblåsare in.

Med undantag för ett par smärre tillbud förflöt hela konferensen utan intermezzon. Och omedelbart efter helgen drog en skara ungdomar in i huset med skurhinkar, målarpytsar, hammare och spik. Midnattsropet kommer naturligtvis att följa återuppbyggnaden av Gamla Bro.

LÖGNNENS KRAFTGÄRN

En företeelse som knappast någon kunnat förutsäga är den nu så aktuella ockulta vågen. Veckotidningarna var de första att exploatera det växande intresset för övernaturliga ting. Efter att ha ganska oskyldigt börjat med regelbundet återkommande horoskop på ganska undanskymd plats har tidningarna blivit anmärkningsvärt fyllda av sensationella reportage om spiritistiska fenomen och av kända personers vittnesbörd om personliga upplevelser.

I vissa tidningar har man för läsarnas service t. o. m. inrättat en frågespalt, där var och en kan fråga ett medium om vägledning och råd i personliga angelägenheter.

Sambandet mellan popkulturen, knarkvågen och öppenheten för indisk filosofi och mystik är väl dokumenterat. Vem erinrar sig inte de första suggestiva minnesbilderna av fladdrande stearinljus till en fullständigt försmäktande psykedelisk musik, tillkommen under LSD-rus? Vad som följde i popmusikens släptåg av ren och ohöljd religiös tillbedjan skakade om många människor i deras säkra och lugna tillvaro.

Vid popgruppen The Beatles' framträdande släpade sig t. o. m.

skaror av sjuka och lama iväg till deras galor för att efter varje avslutat framträdande söka få tillfälle att röra vid någon av medlemmarna i hopp om att bli friska.

Öppenheten för mystiska influenser förekommer inte bara på detta subkulturens område. Märkligt nog har på många håll även det politiska engagemanget fått en ny och religiös dimension. Mitt i den heta politiska debatten har plötsligt en sådan, kan man tycka, ovidkommande fråga som personkult kommit att framstå som en djupt söndrande orsak. Personkult hör man endast talas om i öppet religionsfientliga sammanhang och likaväl har t. o. m. verkliga under omnämts, då Mao-citat uttalats. Människor har blivit både botade och förvandlade.

På litteraturens område har en tydlig förskjutning ägt rum. Det lönar sig nu att skriva om och med utgångspunkt från spiritistiska tankegångar. På den svenska bokmarknaden kom senast Per Ragmars bok *Brevet till mormor*.

Ännu märkligare är kanske den bok som nu ligger på bestseller-toppen i Amerika, Jonathan Livingstone Seagull, och som snart kommer i svensk översättning. Ett

sammandrag har man dock redan kunnat läsa i tidskriften *Det Bästa*.

Författaren Richard Bach skrev boken, som handlar om en havsmås, efter att ha hört en röst tala till honom. Han är helt övertygad om att det inte är han själv som skrivit boken. Lika märklig är historien om hur boken sedan lanserades. De som först upptäckte den och gav den publicitet var just personer i ockulta kretsar och hippies.

Det är knappast heller en tillfällighet, att man nu kan få höra talas om märkliga parapsykologiska forskningsrön framför allt från Moskva. Man diskuterar inte längre om de övernaturliga fenomenen existerar eller inte. Man försöker nu bara att på alla möjliga sätt undersöka, hur man kan dra nytta av dessa fenomen på det praktiska planet.

Jämsides med dessa nästan intellektualiserade former av spiritualism växer kraftigt skaran av medvetet ockult religiösa utövare. Spiritism och ren djävulsdyrkan är bara en naturlig följd av ett intresse, som börjat vid små experiment med vattenglas och Quijja-skiva.

Vi har här inte kunnat annat än

Ockulta vågen rullar vidare. Förutom att intresset för ockulta fenomen hålls vid liv genom veckopressens och bokförlagens försorg har en ny typ av intellektualiserad spiritism i vetenskapens tjänst dykt upp. Gustaf Jilker tar upp några exempel, bl a från Moskva, samtidigt som han varnar för varje form av spiritism! — Spiritismen har sin naturliga ände i antikrists tillbedjan.

NGAR

beröra de olika formerna av spiritualism och konstatera deras alltmer framträdande existens på olika områden. Det är otvetydigt att det här måste vara fråga om en samtidig andeutgjutelse från av-

har faktiskt format hela historien genom att systematiskt slå sönder alla tillbakahållande krafter för att sedan väcka andra behov. Spiritismen har sin naturliga ände i antikrists tillbedjan.

grunden, som hör själva läget i tiden till. Med det perspektivet får den ateistiska strömningen i historien och fritänkeriet också en intressant betydelse i sammanhanget, därför att det är ju särskilt anmärkningsvärt, att var intresset för dessa fenomen är särskilt markant idag är i irreligiösa och annars andefattiga kretsar. Den strategi, som har sitt upphov i avgrunden,

Därför varnar bibeln på det skarpaste mot att träda i förbindelse med andar och syssla med spådomskonster och andra skamliga ting. Från 2 Tess. 2:9 kan man läsa just om antikrist — den Laglöse, "som efter Satans tillskyndelse kommer med lögnens alla kraftgärningar och tecken och under och med orättfärdighetens alla bedrägliga konster för att be-

draga dem som gå förlorade, till straff därför att de icke gävo kärleken till sanningen rum, så att de kunde bli frälsta. Därför sänder och Gud över dem villfarelsens makt, så att de sätta tro till lögnen, för att de skola bli dömda, alla dessa som icke hava satt tro till sanningen, utan funnit behag i orättfärdigheten."

Från Upp. 13:13 heter det även: "Och det gör stora tecken så att det till och med låter eld i människornas åsyn falla ned från himmelen på jorden. Och genom de tecken, som det har fått makt att göra i vilddjurets åsyn, förvirrar det jordens inbyggare; det förmår genom sitt tal jordens inbyggare att göra en bild åt vilddjuret, det som var sårat med svärd, men åter kom till liv. Och det fick makt att giva ande åt vilddjurets bild, så att vilddjurets bild till och med kunde tala och kunde låta döda alla som icke tillbådo vilddjurets bild."

En hel mänsklighet som löper borta från Gud skall fångas i denna lögnens fruktansvärda snara och falla ned i tillbedjan av antikrist. Man kommer knappast att vara medveten om vad man verkligen gör, därför att när Gud prisger människorna i deras ondska, skall lögnen få fritt spelrum på alla områden och människan får lida vad hon har förskyllt.

— Här gäller det att vara vis, heter det sedan i Uppenbarelseboken. Skall man ha någon möjlighet att orientera sig här, räcker det inte med intellektuell klarsynthet, utan då måste man vara utrustad med den visdom och den kunskap som kommer av en levande och personlig kontakt med Jesus Kristus.

Därför heter det i Ef. 6:11, 12: "Ikläden eder hela Guds vapenrustning, så att I kunnen hålla stånd emot djävulens listiga angrepp. Ty den kamp vi hava att utkämpa är en kamp icke mot kött och blod, utan mot furstar och väldigheter och världshärskare, som råda här i mörkret, mot ondskans andemakter i himlarymder-na."

Gustaf Jilker

□ Inger, som här bredvid berättar hur hon kom till tro på Jesus, blev en av många som här i Sverige trampades ner av den USA-födda penningkolossen Holiday Magic, som gick fram här i landet för något år sedan.

I princip fungerar Holiday Magic så här: den nye medlemmen köper sig en position. För 183:75 köpte man för ett år sedan positionen konsulent. Master, en högre position, köpte man för 15 125 kr.

Officiellt köper man då in sig som återförsäljare i ett kosmetikaföretag. Men man köper också till sig en hel rad andra relationer: en trosgemenskap vilande på penningen, en målmedveten organisations makt, anpassningsbarheten i en strömlinjeformad, internationell affärsorganisation, mänsklig gemenskap i form av den nu så moderna europeiska amerikanismen.

Det kan bara ske två saker med dem som köper in sig i en sådan här rörelse. Antingen: förstår man ej acceptera spelets regler, utan slås i spillror av den opolerade logiken. Man blir nertrampad av sina nyköpta vänner.

eller så: rangerar man sig till den ringa skara, som absorberade av total penningkult, förmår lura sina bästa vänner, för ett högre, finansiellt syfte. Det är affärsmannens själ: det högre, finansiella syftet. I denna absorberade skara blir ingen lurad eller förlustig. Hela tiden strömmar ju nyköpare till med mera pengar, och friskt blod. Och de absorberade känner spelets regler: först ett stort och kännbart personligt offer, men sedan kan du leva på räntorna av det offret.

Namnet Holiday Magic är inte särskilt intressant. Men vad det står för som företeelse i vårt samhälle är intressant. När strömlinjeformade 70-talsmäniskor inte har någon annan tro, griper man tag i en penningkult, som till sin karaktär inte är en falskare trosform än idrottshysterin men har betydligt brutalare konsekvenser.

Inger Andersson

Detta måste upplevas

Har man haft den fantastiska upplevelsen och lyckan att finna Gud, och hoppas man på hans nåd att få leva med honom för evigt, då får man en ständigt malande ångest för dem som icke funnit honom.

Jag skall här berätta om min väg fram till frälsning. Innan jag fann vägen till Gud genom Jesus Kristus, var jag en mycket splittrad människa. Jag gick omkring med ständiga frågor: Vem är jag? Vart är jag på väg? Jag var inte nöjd med mitt vardagliga liv. Det blev många gånger slentrianmässigt och vemodigt. Man kan väl säga det, att jag såg bara den lilla svarta pricken på det stora vita pappret.

Jag hade ett arbete som ritare och kände mig ganska så instängd bland mina ritbord och modeller. Så jag beslöt mig för att engagera mig politiskt, och det som passade mig bäst var centerpartiet. Men när jag hade undersökt deras vägar och försökt gå efter den riktlinje, som jag hade föresatt mig, kom något helt annat in i min tillvaro. Jag fick kontakt med en kamrat, som hade börjat med honom på ett "möte" och blev helt en helt fantastisk verksamhet. Jag

blev väldigt nyfiken, följde med begeistrad; det här var ju precis det jag sökt.

Satsade pengar

Nu var det så, att jag hade byggt upp en ganska så trygg miljö runt omkring mig. Den lämnade jag då och satsade dessutom en hel del pengar, som jag genom lån satte in i detta företag. Men jag började upptäcka, att denna frihet, som de bjudit mig, inte längre stämde med verkligheten. Jag fick det allt svårare att arbeta och tyckte, att det jag höll på med inte var rätt. Jag gled liksom över åt ett annat håll, och jag började läsa min bibel. Jag har väl haft en rädsla för detta genom en släkting, som gjort mig rädd genom sin spöklignande tro, när jag var liten, men nu kände jag, att detta nog var det enda rätta.

Så en dag, det var närmare bestämt första skyltsöndagen, då jag och en väninna var inne i stan och tittade, kom jag på Stortorget. Plötsligt när jag gick där, glömde jag mig själv och något öppnade sig inom mig. Jag visste då, att det var Jesus, som kom till mig, och

Även du som har det bra behöver Jesus

Iréne Andersson före dopet

Två systrar vittnar om omvändelsen till Kristus. Både Inger och Iréne har numera Johannelund som andligt och lekamligt hem.

sedan dess vet jag, att han alltid är med mig. Och ett bland det underbaraste var det, att det som jag så länge varit rädd för — ensamheten — inte fanns där längre. För mig var det något helt enormt att kunna vara lugn och kunna sova utan att ha lampan lysande hela nätterna.

Döpt i Anden

Mitt liv blev helt annorlunda, och jag fick ett helt annat perspektiv på livet. Efter cirka tre månader fick jag kontakt med maranataungdomarna på Sergels torg. Jag gick då på ett möte, som gav mig väldigt mycket. Och nu, nu kände jag mig riktigt hemma. Det gick två veckor och då upplevde jag, att jag ville bli döpt, vilket då skedde. När jag stod i dopgraven, blev jag samtidigt döpt i den helige Ande.

Det är svårt att förklara så här; jag kan vara säga, att det måste upplevas. Jag upplever det nu så, att flera människor än jag måste få vara med om detta underbara att få kunna vakna en morgon och känna sig tio kg lättare (fast inte vågen visar så) och känna det, att man vaknar till ett nytt liv.

Inger

Jag heter Iréne och jag blev frälst sommaren 72 på Gotland. Mitt första möte med Jesus var helt underbart och kan ej med ord beskrivas. Efter ett möte med kristna ungdomar i början av sommaren hade jag tänkt på deras levande budskap en lång tid, men mina funderingar gick mer upp i läran än i Jesus. När jag senare träffade två frälsta vänner och samtalande med dem, då syntes vägen klar, och i min ensamhet på natten mötte jag Jesus. Halleluja.

"Gud döljer sig för dem som undersöka honom, men uppenbarar sig för dem som söka honom."

(Pascal)

Tiden som följde var svår, därför att jag ej träffade några kristna vänner. Mina föräldrar var ofrälsta och mina vänner på Gotland levde helt i materialism. Det var då lättare att falla för frestelser och synd. Men Jesus är trofast och öppnar hela tiden nya vägar för oss.

Jag kom till Stockholm den 27 feb och träffade Maranata den 28 feb. Innan jag bestämde mig för att resa, undrade jag om det skulle bära ond eller god frukt, och jag bad till Gud om ledning. Svaret fick jag fort. Det visade sig

vara god frukt.

Nu är jag döpt i vatten och den helige Ande. Jag känner mig stark, men prövningar och svårigheter möter vi ofta. Men Jesus vinner seger. Amen.

Jag förstår inte kraften i den enkla glödlampan, men jag ser ljuset. Jag ser Dig Herre inte med mina ögon, men för mitt hjärta uppenbarar Du dig, och jag får uppleva kraften och ljuset och värmen av Din närvaro i mig. Jag vill vara som glödlampan — genomskinlig, ren och mottaglig.

Även du som har det bra behöver Jesus. Liksom ingen är så obehaglig att inte Gud har en plan med hans liv, är inte heller någon så begåvad, att inte hans liv blir förfelat, om inte Guds plan får förverkligas.

"Ty om du med din mun bekänner att Jesus är Herren och med ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, då blir du frälst. Ty med hjärtat tror man, vilket leder till rättfärdighet, och med munnen bekänner man, vilket leder till frälsning." Rom. 10:9, 10.

Sök Guds vilja med Ditt liv och Du blir verkligt fri! Amen.

Iréne

Tältpremiär i Syd-Sverige

Vi står nu i startgroparna för sommarens tältmöten i Syd-Sverige. Genom Guds nåd har vi lyckats skaffa ett nytt ändamålsenligt tält med plats för ett par hundra människor. Detta tält kommer att användas praktiskt taget hela sommaren på de platser Herren har ställt oss att förkunna evangelium om Jesus.

Sålunda börjar vi i Sölvesborg d. 28 april med tre verkors möten varpå Hörviken, ett fiskeläge utanför stan, be-

arbetas från d. 26 maj. Därefter planeras tältmöten i Halmstad, Åhus och Kristianstad för att avslutas i Sölvesborg.

Denna utåtriktade verksamhet kräver givetvis målmedveten bön för att resultera i sanna omvändelser. Här vill vi uppmana Midnattsropets läsare till stöd i bönekampen för Syd-Sveriges förlorade själar. Tiden hastar! Jesus kommer snart! Skörden måste bärgas för himlen.

Yngve Stenfelt

Evangelistkassören:

*Alla
kan
vara med*

Jesus kommer snart! Alla vi som äger den tron i våra hjärtan måste vara villiga att ge vår tid och våra medel för Guds verks framgång. Det är gåvor vi fått att förvalta. Framför allt måste vi offra oss själva i kampen för själs frälsning. Vi har olika uppgifter. Alla kan inte vara evangelister och alla kan inte vara med vid fronten. Men alla kan vi vara

med i förbönens tjänst. Och alla kan vi offra något av våra medel. Nu gäller det södra Sverige och det tält som inköpts. Ett tält med tillbehör kostar ganska mycket pengar. Jag väddar därför till Midnattsropets läsekrets att vara med och stödja våra tappert kämpande syskon i Sölvesborg.

För evangelistkassan

Rune Lundh

Nytt KÖR- HÄFTE

Äntligen finns maranatakörerna samlade.

Rekvirera nu!

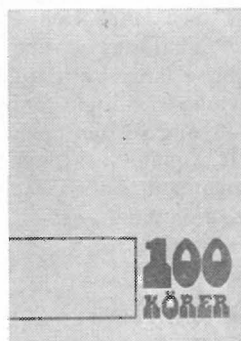
Strykande åtgång.

• 100 härliga
körer

• A5-format

• Orange omslag

• Priser:
3:— kr/st
25:— kr/10 st

Sänd mig st. körhäften omgående

Namn

Bostad

Postnr

Postadr

Tel /

Orderadress:

MR:s Musikproduktion

Box 1236

161 12 Bromma 12

Tel 08/80 29 35

nytt • kort • nytt • kort • nytt • kort

● Dopet måste betonas mer i vår förkunnelse, tycker en ung EFS: are, Sven Nilsson, i Helgelseförbundets Trons Segrar. Pingstföreläsare brukar nämligen ställa krav på även vuxendop, varför en viss övergång brukar ske till just pingstkyrkor. Det är bara i enstaka fall en "omdöpt" står kvar i EFS, klagar han.

● Kristen journalistik av betänklig art, kallar Missionsförbundets tidning Svensk Veckotidning en artikel om dopfrågan i Evangelii Härold, där det slås fast att barnbegjutning är villfarelse. Så får man inte behandla en vital fråga, tycker Svt. Man får en obehaglig känsla av vulgärpropaganda och indoktrinering, skriver man.

● Spanien har erkänt Kina. Så har den nya diplomaten firat ytterligare en triumf och världens folk-

slag kommit varandra ännu närmare. Tidigare har Nya Zeelands premiärminister tillkännagivit sin avsikt att besöka Peking som ett första steg till erkännande.

● Finland har som första "kapitalistland" inlett förhandlingar med östblockets ekonomiska samlagsorganisation Comecon om ett samlagsavtal.

● Arbetet på en europeisk ekonomisk och monetär union har underlättats betydligt av den i Paris nyligen träffade valutaöverenskommelsen, anser bedömare. Den kommer att skapa lugn på valutamarknaden för den närmaste framtiden, fastän lösningen ännu så länge är av provisorisk karaktär. Ett nytt världsvalutasystem skall dock nu forceras fram i det andra rummet man fått.

all missionsverksamhet beroende av enskild offervilja. Församlingen anser sig därmed stå fri från yttre beroende och byråkratiskt tryck, missionen får i apostolisk anda vila som ett ansvar på den enskilda.

Redan 1969 hade församlingen en tanke om tre stationer. Man tänkte sig fältarbetet sålunda: ett evangelisationscenter i citystaden, där människor som upplevde en inre förvandling togs om hand under några dagar. Som andra station en familje- och arbetsgemenskap på en rekreativ plats utanför staden. Som tredje station en bondgård på landet, för vistelse några månader. En trestegsprincip, tjänande som successiv anpassning till vardagsliv, dagligt arbete och mänskliga relationer.

De första två länkarna har nu sett sitt förverkligande. Det är församlingens tanke att snart hela trelänksprincipen skall komma i funktion. Och att den skall föras vidare som mönster. Att direkt i citykärnan, och träskkvarteren där, kunna ta emot livsuppgivna människor, påvisa en nyfödande kraft, och bereda möjlighet till en varm familjemiljö under en första kritisk period, och därefter en samhällsnära, men något skyddad miljö, som en övergång till en plats i samhället.

GAMLA BRO ... Forts. fr. sid. 9

formel. Det var den till synes hopplösa jakten som materialiserades i ett frenetiskt och desperat konstnärsskap, som förvandlade Gamla Bro till de ropande väggarnas hus. När Maranataförsamlingen i Stockholm nu öppnar Gamla Bro som ett väckelse- och evangelisationscenter, så sker detta med en särskild vision: att ingen människa är dömd att gå under på grund av sin egen svaghet. Det finns en pånyttfödande kraft, som ger varje människa särpräglade möjligheter att komma in i en meningsfull och livsbejakande tillvaro.

Det som går under beteckningen ungdomsproblem, är till stor del andebesättelse. Den finner ingen varaktig lösning i klinisk behandling eller ungdomsvård. Det måste

ske en inre förvandling hos den nedgångna människan. Det måste slå rot en livsbejakelse i personligheten. Det är praktiserad kristendom som föder fram sådan inifrån kommande förvandling.

Väckelsekristendom, det är när en kristen församling går in i evangelisk efterföljelse. Inte för att massfrälsa människor, men för att ge hem åt nyfödda. Var och en i församlingen kommer härvid in i en ansvarsställning. Det blir fråga om moderskap och faderskapsfunktioner för en ökande barnskara. Det gäller familjetanken: nyfödda och syskan, där alla är lika. En klasslös skara.

Emedan Maranataförsamlingen i Stockholm har ställt sig utanför statsunderstöd till samfunden blir

"Alltså, om någon är i Kristus, så är han en ny skapelse. Det gamla är förgånget: se, något nytt har kommit!"

2 Kor 5:17

litisk. Alla skillnader av social, ekonomisk, kulturell och religiös art skall utjämnas genom ett obligatoriskt skolprogram för att åstadkomma ömsesidig förståelse mellan människorna. Faran ligger dock i att dessa försök leder till bedrägliga och falska lösningar och till långt gående missbruk av politisk makt, skriver man.

□ □ □

Så går utvecklingen vidare utan att någon större opposition tycks göra sig märkbar. Men denna gång är det heller inte makthavaren i opposition till folket som bygger ut den totalitära regimen, utan folket självt som driver utvecklingen framåt. Demokratien bär ju paradoxalt nog på fröet till sin egen undergång.

Vad som sker på skolfronten är ingen isolerad företeelse, utan något liknande äger parallellt rum på alla områden. Den uppgörelse som bibeln länge talat om är tydligen mycket snart en praktisk realitet. När alla naturliga spärrar eliminerats kan den rebelliskhet som människan bär i sitt eget väsen fritt tränga fram och finna gensvar hos en fullständigt avtrubbad och desillusionerad mänsklighet, där jordmänen bearbetats under lång tid alltifrån tidigaste barndom.

Så småningom kommer människan, när alla krafter samlats, att välja sin egen ledare som fullständigt förkroppsligar alla hennes falska frihetsideal för att när tiden är mogen och alla andra naturliga auktoriteter är avskaffade vända sig i ett sista gigantiskt uppror emot Gud själv, förblindad av sitt högmod.

Så håller successivt alla förutsättningar på att skapas för framträdandet av bibelns Antikrist, historiskt, politiskt, ekonomiskt och psykologiskt i samverkan. Den man som under en epok skall bli den trolösa mänsklighetens gissel kommer att hälsas som mänsklighetens befriare, men i själva verket är detta endast inledningen till mänsklighetens slutliga dom. ■

Essie Lundh

På vägen hem

Se Konungen

Vi har en stor konung. Honom får vi ha våra ögon riktade på. "Se på Jesus" brukar vi uppmåna varandra.

"Ja, dina ögon skola skåda en konung i hans härlighet, de skola blicka ut över ett vidsträckt land." Jes. 33:17.

Se på konungen i all hans härlighet. Sänk inte blicken! Det är inte meningen att vi ska betrakta varann varken med beundran, kritiska eller dömande blickar. Då finns det stor risk för att Jesus glöms bort. Nej, vi får höja vår blick och beskåda all hans härlighet. Då vi möter det som är svårt, och det gör vi alla förr eller senare, då gäller det att hålla blicken stadigt riktad på honom som kan hjälpa. Mose härdade ut därför att han såg den osynlige. Vi får se på Jesus och höja blicken över prövningar, sjukdomar, lidanden och frestelser. Se på honom så upptäcker du att han också ser dig just i den situation du befinner dig. "Ty Herrens ögon överfara hela jorden, för att han med sin kraft skall bistå dem som med sina hjärtan hängiva sig åt honom." 2 Krön. 16:9. Är det

mörker runt omkring dig, höj din blick, tacka och lova Jesus och hans härlighet uppenbaras för dig.

Blickar du ut över ett vidsträckt land? Eller finns det höga berg som skymmer utsikten. Vardagliga bekymmer och irritationsmoment eller vad som är värre, ett hjärta fullt av bitterhet. Jesus vill att vi ska se långt över trons område. Paulus beder att Gud ska upplysa våra hjärtans ögon så att vi ser hur rikt hans härliga arv är bland de heliga. Ser du rikedom och härligheten han har gett oss? Annars kan Jesus göra med dig som med den blinde mannen. Han lägger sina händer på dina ögon så du ser klart. Det står att den blinde fick sin fulla syn och såg allting tydligt. Du kan få se konungens härlighet och du kan få blicka ut över ett vidsträckt land. Du ser härligheten i evangelium och den frälsning som Jesus berett och du ser härligheten i att få vara med i Guds församling. Håller vi trons ögon stadigt riktade på Jesus — då blir vi segervinnare.

Essie

Jag drömde att Jesus kom

Det var en helt vanlig dag. Jag lekte på gården. Plötsligt blev det riktigt mörkt, så att man knappt såg. Vi hade en trasig bro över ett dike, och där gick jag fram och tillbaka och väntade. Jag visste inte på vad. De andra var där inne och funderade. Bron som jag

gick på brakade och knakade varje gång jag gick över den.

Så gick jag in. Min farbror kom plötsligt in genom dörren till det rum där hela familjen stod. Han sa: "Kom nu med på sista mötet så blir ni frälsta!" Så åkte vi till mötet. Där var alla "de vanliga" och vi. Så sa min farbror: "Nu är

alla frälsta utom din mamma och pappa. När ni är frälsta måste ni döpas".

När pappa och mamma var frälsta hördes det ett väldigt dån. Himlen öppnades, och där satt Gud. En massa änglar var där, och en steg. Alla människor skrek och ropade, men alla samlades nedanför. Gud sa: "Klättra upp efter varandra!"

Himlens land syntes bakom. Himlen bara lyste i gult och orange, det var som en guldstad. Vackra, strålande änglar höll upp himlens port. Alla frälsta var välkomna in i himlens land. Bredvid porten brann den eviga elden. Många människor drogs in i den. De brann aldrig upp, men de skrek och ropade så jag blev rädd. Och så vaknade jag.

Nedtecknat av Jeanette, 9 år.

Respektera ämbetet!

Och HERREN sade till Abram: "Gå ut ur ditt land och från din släkt och från din faders hus, bort till det land som jag skall visa dig..." 1 Mos. 12:1.

Detta uttåg var inte Abrams eget påhitt, orsakat av vissa besvärliga och provosamma förhållanden där han bodde eller hans tanke på att göra någon slags karriär, få bättre levebröd etc. Nej, det var Herren, som talade till Abram. I sinom tid visade sig också resultatet. Så kommer det en dag för oss alla om vi har lytt Herrens kallelse eller gått på egna vägar. Det kommer att visa sig förr eller senare.

När det gäller Guds verk för vår tid och församlingar i vår tid, själars frälsning, uppbyggelse och vård, så går det inte att verka på

eget bevåg. Som enskild måste man fogas in i ett sammanhang där Gud har ställt en. Ämbeten och olika uppgifter i församlingen tar man inte hur som helst. Det finns en Andens ledning och sanktion för varje lem i församlingen, så att den från huvudet, Jesus Kristus kan få den rätta upplysningen att fungera.

Tänk att man kan satsa tid, pengar och kraft på verksamheter, som inte bär någon frukt. Nu kan det vara så, att även med Guds verk det från början inte syns bära någon frukt — men den kommer med det som är Guds verk. Men som sagt det är frågan vem som har talat och tagit första initiativet.

Inom den s. k. fria verksamhe-

ten och Maranataväckelsen har det förekommit en hel del företeelser och splittringar, som många ställt sig frågande till bland vännerna och utomstående. Maranataförsamlingen i Stockholm har blivit väldigt utsatt för många vänners undran. En sak kan jag säga vännerna, att de som befinner sig i Maranata i dagens läge, i församlingen på Johannelund inte befinner sig med där på eget bevåg. Dom befinner sig där på Andens ledning. Naturligtvis kan jag väl inte bedöma alla enskilda fall, men med en hel del tror jag så är fallet, från mitt eget fall och till dem jag samtalat med inom församlingen.

Dessa små grupper, som separerat från Arne Imsen och försöker på eget, synes inte bli kapabla i längden att klara av detta med fria församlingar. De saknar den andliga kapacitet, apostlaämbete eller något av detta ämbete för att det skall gå och bli någon frukt. Det måste vara en kallelse från Gud, när man bildar en församling. Den som skall kunna vara med i ett Guds verk, måste ödmjuka sig och fogas in i sitt sammanhang. I världen är det vanligt att man försöker att bli något, när man har hållit på ett tag och arbetat, som en enkel och anspråkslös arbetare kan man börja köra i eget regi. Bli egen företagare så att säga. När det gäller det profana, så behöver det inte vara något fel att en arbetare blir egen företagare eller chef, men i Guds verk och i församlingen gäller andra lagar. Där är det fråga om en gudomlig kallelse, andliga ämbeten, utrustning och nådegåvor i tjänsten.

Bengt Karlsson

Detta är läsarnas forum.

Skriv även du — så koncentrerat som möjligt — något till tröst, uppmuntran eller förmaning.

Adressen är:

Midnattsropet,
Box 1236

161 12 BROMMA 12

Till adressaten:

Är adressen felaktig;
meddela adressändring
till tidningen

Till postverket:

Vid obeställbarhet;
returnera godhetsfullt
tidningen till Midnattsropet
Box 1236, 161 12 BROMMA 12

Bilaga medföljer

VÄLKOMMEN TILL
MALMKÖPINGSVECKAN

14–22 juli
1973

Konferens för Guds fria väckelsefolk i hela Skandinavien
på natursköna Malmahed i Sörmland

• missionsrapporter •
bibelstudier • samtal • bön

Nyfrälsta från JOHANNELUND och GAMLA BRO medverkar!

För upplysningar ring: 08/80 29 35 eller skriv:
Maranataförs. Box 1236, 161 12 Bromma 12